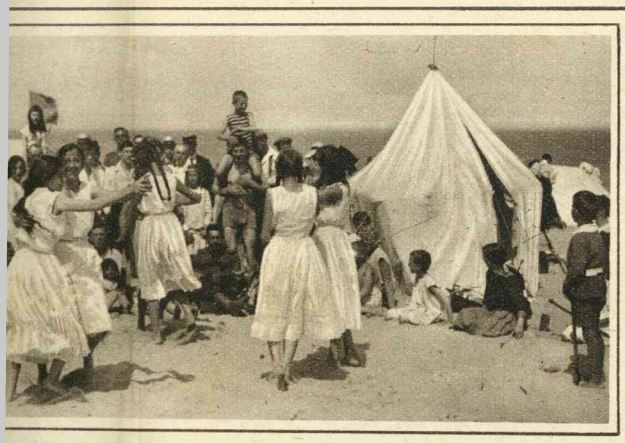
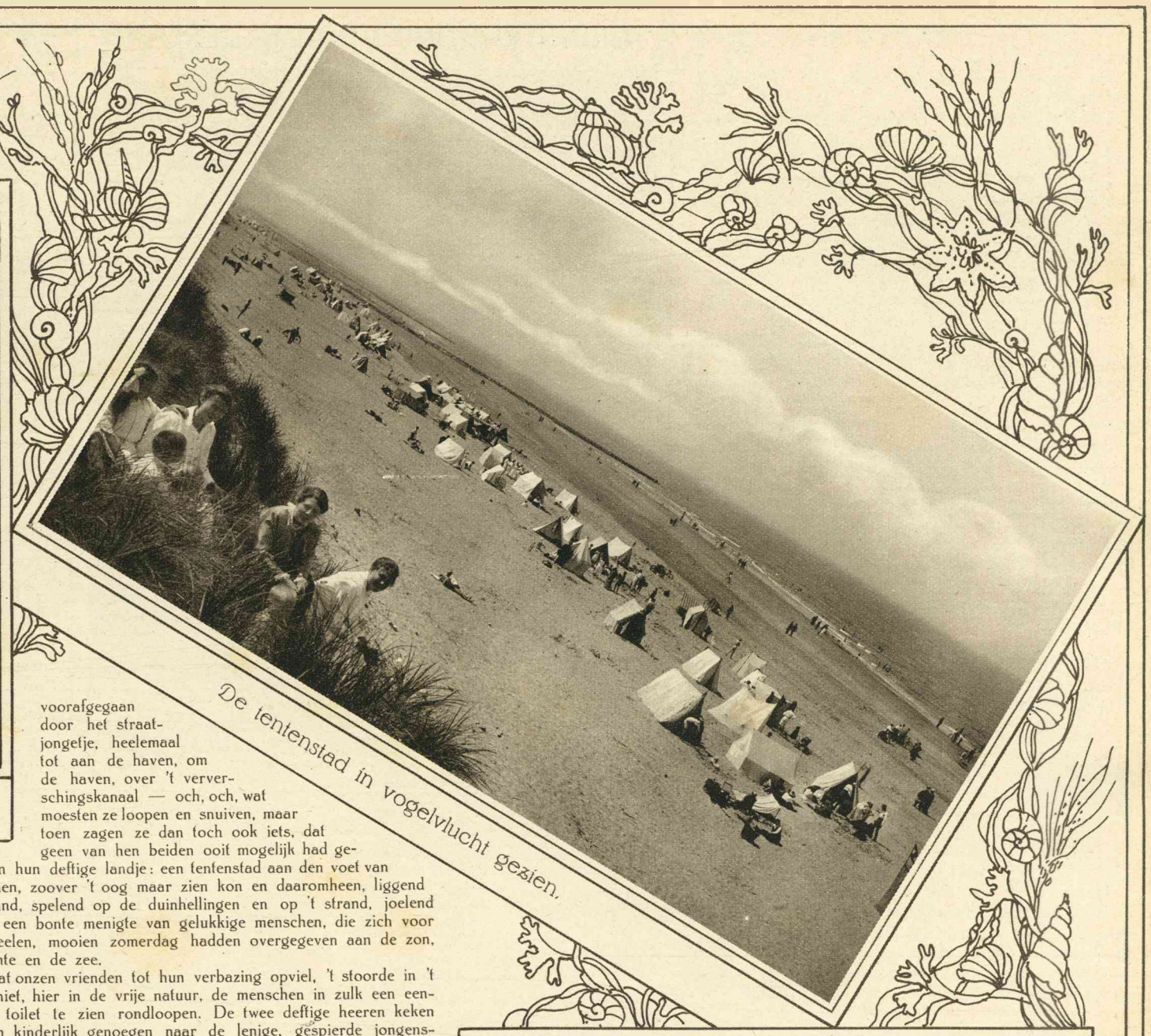
NDLEVEN

ge" zorgt ook hier voor den inwendigen mensch.

„Im Zigeunerlager"

De tentenstad in vogelvlucht gezien.

orgen gebeurd is? — Neen..... — Over den boulevard komen oopen een heer en dame in badcostuum — verder niets aan.... die waren zoo uit hun hotel gekomen om in zee te gaan. Vreem- — Natuurlijk vreemdelingen!! En hoe liep 't af?
naar hun hotel terug gebracht. Een heele oploop was 't. Een figuur ei onze vriend en lachte en dacht aan den onzinnigen reisgids. l een poosje bij hun tafeltje gestaan, zwijgend en starend. Heel zijn suiker, dat er van de koffie was overgebleven, en dat daar doelloos lag. n: — Hè meneer, geef mij dat klontje. — Neem maar weg, jongen. mond zei hij nog, in aansluiting met het onderbroken gesprek: n daar mag 't. — Wat zeg je daar? Jongen, kom eens hier!
zuidelijke richting onze twee vrienden, op een behoorlijken afstand voorafgegaan door het straatjongetje, heelemaal tot aan de haven, om de haven, over 't ververschingskanaal — och, och, wat moesten ze loopen en snuiven, maar toen zagen ze dan toch ook iets, dat geen van hen beiden ooit mogelijk had gedacht in hun deftige landje: een tentenstad aan den voet van de duinen, zoover 't oog maar zien kon en daaromheen, liggend in 't zand, spelend op de duinhellingen en op 't strand, joelend in zee, een bonte menigte van gelukkige menschen, die zich voor dien heelen, mooien zomerdag hadden overgegeven aan de zon, de ruimte en de zee.

En wat onzen vrienden tot hun verbazing opviel, 't stoorde in 't geheel niet, hier in de vrije natuur, de menschen in zulk een eenvoudig toilet te zien rondloopen. De twee deftige heeren keken met een kinderlijk genoegen naar de lenige, gespierde jongenslichamen, zoo bruin gebrand, dat 't levende bronzen leken, naar de sierlijke meisjesfiguurtjes die er rondliepen als kinderen van de zee. En heusch, ze lachten bij die rumoerige groepen van bijna naakte kindertjes, die groote plannen aan 't beramen waren betreffende een zieltogend spierinkje, dat één er gevonden had, of die bouwden in 't zand met 'n ondernemingsgeest, alsof 't voor de eeuwigheid was, hun zandkasteel.

Ook de ouderen zonden er zich en voelden zich verjongd door dit terugkeeren tot de natuur.

Zooveel gezondheid te zien, deed toch dien stijven heertjes goed, zij, die grootgebracht waren met ideeën van schaamte over het menschelijk lichaam, voor hen gold deze opvatting van het strandleven als een openbaring. Het was dus mogelijk, dat „iedereen daar in badcostuum rondliep", het was dus geen verzinsel van een merkwaardigheidsmaniac! Neen, het eenige gekke was zelfs, dat hier en daar iemand, om de één of andere reden, er niet toe had kunnen besluiten, geheel en al van zijn stadsche plunje afstand te doen.

Daar liepen voor spot rond een heer in badpak en colbertjasje, een ander in zwembroek, laarzen aan en een hoed op, een dame met een blouse over haar rooden hanssop — dat was het eenige gekke. — De deftige Hagenaars keerden terug in de stad, die hun waardig was, en vertelden nog lang van de wonderen, die zij hadden aanschouwd, van den vooruitgang, die er in de maatschappij merkbaar was; en ze dorsten zelfs hardop zeggen, dat ze hoopten, dat het bestuur van 's-Gravenhage nog heel lang zulk een idyllisch strandleven beschermen zou.

H. S.

Vrijheid, blijheid, - levensvreugd.

s bij uitnemendheid voor de jeugd.

De meer kalm aangelegden vermaken zich met visschen. *(foto's Hijmans).*